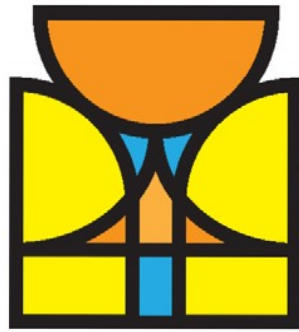

Druhý Sbor
Českobratrské Církve Evangelické
V Praze 3 – Žižkově

2023

22

*Epištola Žižkovským
neděle 22. listopadu 2023*

*At' jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají;
at' říkají stále: „Bůh je veliký“ ti, kdo milují tvou spásu.*

(Ž 70,5)

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru. Těším se na setkání s Vámi.

Dnešní sbírka byla určena Potravinovou banku.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

Faráři a farářky sousedících sborů (Lenka Ridzoňová, Olga Mrázková, Matěj Opočenský, Zdeněk Šorm) jsme se domluvili, že budeme spolupracovat v práci s mladší mládeží. Připravili jsme „výjezdní víkendový“ program na dva roky. Skončí-li to konfirmací bude to radost, ale není to podmínkou.

Od pátku 3.11. do neděle 5.11. se uskutečnil první společný víkendový pobyt pro mladší mládež-konfirmandy v Ústěku. Pobytu se zúčastnilo 25 mládežníků celkem ze 4 sborů: z Vinohrad, Vršovic, Jarova a Žižkova. Lenka Ridzoňová onemocněla, tak nakonec nemohla odjet, zato s námi byla žižkovská vikářka Eliška Vančová. Mládežníci se vzájemně téměř neznali, našim cílem bylo propojit malé skupinky a vytvořit jedno společenství. Na místo jsme se dostali před 19 hodinou, následoval seznamovací večer plný her, pobožnost a volný večer. V sobotu dopoledne za námi přijel host: Vojtěch Berger. Připravil pro nás interaktivní program o mediích, sociálních sítích, učili jsme se rozpoznávat manipulaci, nepodložené zprávy.

Po obědě jsme vyrazili na 12 kilometrový výlet po okolí, dobyli jsme hrad Helfenburk, toulali se podzimní přírodou. Celý den nám svítilo sluníčko, což nás notně překvapilo. Při pátečním odjezdu to totiž vypadalo, že bude lejt celý víkend. Večer jsme se společně dívali na film, následovala zajímavá diskuse, pobožnost. V neděli ráno jsme si museli pospíšet, abychom se stihli nasnídat, zabalit si, uklidit a vyrazit na vlak do Chotiněvsi, kde jsme měli bohoslužby, které vedl Zdeněk Šorm. Místní se na nás připravili, nachystali nám koláčků, buchet, až se stoly prohýbaly. Bylo to od nich velmi milé a laskavé. Pak už nás čekala jen cesta vlakem zpátky do Prahy. Už ve vlaku se mnozí účastníci ptali, proč je další takový víkendový pobyt naplánován až na březen. Tak se zdá, že byli spokojeni. My dospěláci též, se zalíbením jsme pozorovali, jak se skupinky různě přelévají, postupně zanikají a vzniká něco většího – společenství.

Víkendová akce pro konfirmandy: Ponechání v ohrožení (Eliška Vančová)

Jako lidé nemáme všechno ve svých rukou. Na něco jsme krátkí, vůči některým věcem bezmocní. A leccos nedovedeme mít pod kontrolou. Jaké by to bylo, kdybychom to dovedli? Právě tuto možnost nám na chvíli nabídl zakusit sci-fi film, na který jsme se na víkendové akci s konfirmandy dívali. Jednalo se o díl Arkangel ze seriálu Černé zrcadlo.

Matka se v něm bála o bezpečí své malé dcery, a tak jí nechala implantovat do mozku čip, díky kterému mohla prostřednictvím obrazovky tabletu sledovat, co dcera vidí a slyší, kde se nachází nebo jaký je její zdravotní stav. Dokonce měla nastavený filtr, díky kterému holčička neviděla a neslyšela ošklivé a špatné věci. Jak se z holčičky stávala dívka, začalo se ukazovat, že potřebuje prostor pro vlastní zodpovědnost a seznamování se i s tím nepříjemným v životě. Na doporučení psychologa tak matka filtr nakonec vypnula a tablet uložila na půdu. Od té doby vše postupovalo, jak má.

Příběh by tady mohl skončit, jenže... Jednou šla dcera na rande, ale matce to nepřiznala a řekla jí, že bude u kamarádky. Když se večer pořád nevracela, matka ze strachu o její bezpečí zprovoznila tablet na sledování a přišla na to. O ničem dceři neřekla. Od té doby ji však začala znovu bedlivě sledovat. A když se jí zdálo, že dcera dělá něco, co ji ohrožuje, začala jí bez jejího vědomí zasahovat do života. Až se to nakonec jednoho dne provalilo. Dcera matčinu zradu neunesla a ve zlém od ní utekla pryč...

Konfirmandi v průběhu doprovázeli film hojnými reakcemi. Tu se báli o dceru, tu plísnilu matku za její přístup. Když potom měli sami říct, co by dělali, kdyby třeba jejich dítě začalo zkoušet drogy, už rozhodování o tom, co je dobré a co špatné, přestalo být tak jednoduché. Zasáhnout nebo ne? A jak? I Bůh by nás mohl jako ta matka nějakým filtrem ušetřit zla, mohl by všechno rozhodnout za nás a dobře. Ale nedělá to. A co my, dovedeme se mu svěřit a

přiznat, jak se věci v našem životě mají? Důvěřujeme mu? Protože on nám ano, i za cenu chyb.

V Sobotu 11. 11. se v Kobylisích konal konvent pražského seniorátu. Z jednání: Konvent schválil podporu roztockému sboru na další dva roky, zvolil Josefa Bartoška seniorátním kazatelem na úvazek 0,3. Konvent podporuje postoj synodu k žehnání stejnopohlavních párů. Konvent vyzývá synod ČCE, aby podpořil pozastavení členství ruské pravoslavné církve ve SRC.

Program následujícího týdne:

V pondělí v 18h: Tensing; v 18:30h hospodářská komise.

V úterý v 18h se sejdou děti ke svému programu.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi.

V 19h staršovstvo. Biblická půlhodinka online se tento týden nekoná.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

EVANGELIUM: Mt 25, 1-13

Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale ne vzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly. Uprostřed noci se rozlehl křik: „Ženich je tu, jděte mu naproti!“ Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly ty pošetilé rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „Pane, pane, otevři nám!“ Ale on odpověděl: „Amen, pravím vám, neznám vás.“ Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.

KÁZÁNÍ (Eliška Vančová)

Na svatebních pozvánkách v křesťanských kruzích bývá často uvedený nějaký biblický verš. Ale zrovna tenhle: *“Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.”* To je opravdu zvláštní volba. Popírá základní pravidlo pro sestavení srozumitelné pozvánky, chybí jí datum i čas. Kdy má člověk na takovou svatbu přijít?

Pozvání přijalo deset dívek a jdou na ní za družičky. Mají za úkol před přicházejícím ženichem svítit na cestu v lampionovém průvodu. Je to zodpovědný úkol, na který je potřeba se dobře připravit. Jenže na kdy to má být? V pozvánce stojí: *“Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.”* Družičky si s tím nelámou hlavu. Takové báječné pozvání nechodí přeci každý den. Radostně vyskočí a běží se chystat na cestu.

Jak se balíte na cesty? Doma se dělíme na dvě party. Jedna, které se vždycky ta druhá směje, co všechno bere s sebou. I když je léto, přibalí si bundu. I když máme mít zajištěné jídlo, přihodí si do kapsy sušenku. A samozřejmě nesmí chybět láhev s vodou, základní léky ani nabíječka na telefon. Ideálně balí v předvečer odjezdu, aby si to stihla všechno v klidu připravit. Druhá parta je ta, kterou první přesvědčuje, aby si s sebou vzala aspoň něco. Těsně před odjezdem teprve zjišťuje, že nemá dost ponožek na všechny dny. Pokud se balí ve slunný den, zásadně si na hromádku nepřihodí dlouhé kalhoty. Zkrátka a dobře, chystá se rychle a nebere s sebou nic navíc.

Oba přístupy mají něco do sebe. První parta si obvykle nic nezapomene a je vyzbrojená čelit kdejaké nepřízni, ale všechno jí trvá a změny ohledně odjezdu ji dovedou pěkně vyděsit. Druhá je flexibilní a

rychle připravená, ale často jí pak na cestě něco schází. Při balení na svatbu si s sebou všech deset družiček vzalo olejové lampy, kterými budou svítit. Ovšem dál nepřistupovaly k balení úplně stejně. Pět z nich bylo totiž pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevzaly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách.

Všechny vyrazily naproti ženichovi. *“Bděte tedy, protože neznáte den ani hodinu.”* Nezmeškaly ho. Družičky rozhodně vyšly včas. Nadšené a s hořícími lampami. Jenže ženich dlouho nepřicházel... Čekaly a čekaly a on pořád nikde. Stejně jako všechny vzaly lampy a vyrazily na cestu, tak také na všechny nakonec přišla ospalost a usnuly. Jako když jedete vlakem, který nabírá zpoždění. Ztratili jste přehled, v kolik hodin je aktuální příjezd do stanice, v níž vystupujete. Vlak je přetopený a vy dřímáte, až pomalu usnete. A najednou hlášení. Uprostřed noci se rozlehl křik. A vaše stanice je tu. *„Ženich je tu, jděte mu naproti!”* Vlak už brzdí a vy honem házíte svačinu a knížku do batohu a motáte kolem krku šálu. Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. A honem z vlaku, ať nepřejedete.

Celá skupina se shromažďuje na peróně. A tu zjišťuje část výpravy, že si nekoupila jízdenku na

další spoj. Pošetilé řekly rozumným: „Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!“ „Dejte nám trochu svých jízdenek.“ Ale rozumné odpověděly: „Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Nemůžeme vám dát část svých jízdenek. Jděte raději ke kupcům a kupte si!“ Pošetilé družičky jsou odmítnuty. Jenže co už jiného jim teď poradit?

Ovšem zatímco šla část nakupovat, přišel ženich, a které družičky byly připraveny, vešly s ním na svatbu. Zatímco někteří kupovali lístky, přijel autobus a kdo byl přichystaný na zastávce, do něj nastoupil. A dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: „*Pane, pane, otevři nám!*“ Ale řidič odpověděl: „Nepípli jste si včas lístek, už vás nemůžu vzít.“ „*Amen, pravím vám, neznám vás.*“ Další odmítnutí. A najednou je celá cesta zmařená, všechno vynaložené úsilí přišlo vniveč. Všechny družičky vzaly lampy, vyšly naproti ženichovi, všechny usnuly, všechny i procitly a dávaly do pořádku své lampy. Se všemi deseti se počítalo, všechny dostaly pozvánku. A přesto na svatbu vešla jen část. Dělalý totéž, a přece to nebylo totéž.

Na co jsme nadšeně čekali, může dostat rázem úplně opačný náboj. Běda těm, kdo touží po dni Hospodinově! K čemu vám bude den Hospodinův? Bude

tmou, a ne světlem! Místo veselí na svatbě stojíme před zavřenými dveřmi. Nelze se spoléhat na nekritickou nestrannost ostatních poutníků a Boží už vůbec ne. Tam, kde se nevalí právo jako vody a spravedlnost jako proudící potok, tam budeme před Bohem marně mávat pozvánkou do Božího království.

Kdo vytváří prostor pro bezpráví a nespravedlnost, tomu Bůh odmítá naslouchat, na toho nemá sebemenší chuť pohlédnout. I kdybychom dělali jedny bohoslužby za druhými, slavili kdejaký křesťanský svátek a neustále odříkávali Otčenáš, ale lásku bychom neměli, nic nám to nepomůže. Jedno bez druhého nefunguje. Nestačí obdržet pozvánku, musíme také dorazit včas a s jízdenkou. Den Hospodinův je světlem tam, kde lidé žijí ve víře, lásce a naději.

Modlitba: Pane, snadno usneme někde po cestě, prosíme, připomínej nám své pozvání k tobě, ať jsme připraveni v pravý čas. Amen.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Prosíme tě, Pane,
za církve i za náš sbor. Dej, ať je na nás vidět, že ti patříme.

Prosíme za svět, ve kterém žijeme, za všechny, kdo mají moc a zodpovědnost za druhé. Pomáhej těm, kdo usilují o právo, spravedlnost a solidaritu se slabšími.

Prosíme za všechny, kterým se život nedaří podle jejich představ. Pomáhej jim najít oporu, novou sílu a naději.

Prosíme za všechny, kteří trpí válkou, pronásledováním nebo nouzí. Dej, ať se hladoví nasytí, utečenci naleznou domov a my všichni ať se učíme, jak aspoň trochu zmenšovat bídu v tomto světě.

Prosíme za ty, kdo jsou osamělí a opuštění. Dej, ať mají jistotu, že ty je máš rád, pomoz jim najít blízkého člověka.

Prosíme za ty, kdo se narodili. Dej, ať vyrůstají v lásce a porozumění. Prosíme za ty, kdo umírají. Dej, ať odcházejí v pokoji a smíření.

Tobě, Bože, v důvěře svěřujeme sebe, své blízké i tento svět.

POSLÁNÍ: 2Te 4, 16-18

Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.

POŽEHNÁNÍ

At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; jindy (po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010